

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

VIII Fəsil

~ Abbatlığın ərazisində qeyri-adi bir vəziyyət özünü büruzə verirdi

kölgələr onları atan əşyalar üçün çox hündür, enli və ya əyri görünürdü. Əşyalar özləri əslində olduğundan daha uzaqda görünürdülər və əsgərlərin məşəl alovları çox yavaş və ya hətta geriye doğru yanıb-sönürdü. Digər hərəkətlər də eyni dərəcədə pis görünürdü və yeni vəziyyət də özünü suyun altında boğuş səslər kimi insanların qışqırıqları və söhbət zamanı özlərini təkrarlayarkən qulaqlarında davamlı bir cingilti kimi daha kiçik açıqlamalarla ortaya çıxardı . Qorxmuş atlar sanki qorxaq heyvanlar titrəyən bir torpağı hiss edirmiş kimi yerə pəncələrini yellədilər. Sonra qəribə bir qoxu var idi - qlantin qədər kəskin deyil, əksinə , sərxoşedici göbələk ləkəsi ilə zəhərli. Yeni havanın dərin bir nəfəsi hissləri başgicəllənmə sehri kimi asanlıqla çaşdırı bilərdi və qoxu yaxınlaşan fırtınanın qoxusu qədər hiss olunurdu, hər hansı bir yaddaşa nə qədər yad olsa da. Həqiqətən də, abbatlığın üzərində qeyri-təbii bir vəziyyət, onu yaradan yeni açılmış Darvaza Daşı qədər dəhşətli bir şəkildə görünürdü .

Həyətin uzaq ucundan uzun-uzadı qışqırıqlar eşidildi və tək bir əsgər yataqxanaya tərəf qaçdı, pəncərələrin altından keçdi. Yuxarı mərtəbədən yağı lampası uçdu.

Döşəmənin kənarındakı dayaqla yerə yığıldı. Dərhal ikinci bir mühafizəçi onun üstünə gəldi. O, yaralı kişini ayağa qaldırdı və binadan uzaqlaşdırdı .
Günahkarlar, iki dayaq oğlanı, yuxarı mərtəbədəki pəncərədən əyilərək qəfil geri çəkilmələrinə işarə etdilər.

Kahinlər icmasının qaçmasının qarşısını almaq üçün əsgərlər kütləvi şəkildə qaldırılmış məşəllərin altında hərəkət edərək yataqxananın girişini əhatəyə aldılar . Ağ saqqallı baş rahib libaslı məhbusların arasından keçərək yumruğunu sıxaraq çox hündür çavuşa vəz etdi: "Əgər sən Rəbbin xidmətçisisənsə, silahlarını saxlayıb bizim keçməyimizə icazə ver!"

Çavuş qışqırdı: "Otağınıza qayıdın, Rahib!"

Rahib yerində dayandı və hələ də qışqırırdı: " Kapitanın əmrlərindənə, Tanrının və Onun qullarının işini düşünün ! Sizin əyri etdiyiniz şeyi yalnız biz düzəldə bilərik. Bu müqəddəs ərazilərdə addımlarınızı qoruyun və kənara çəkilin ki, səhvinizi düzəldək!"

Çavuş keşişlərin etirazlarına cavab olaraq qışqırdı: "Otaqlarınıza qayıdın! Əks halda qan töküləcək!" Lakin əsgərlərlə keşişlər arasında mübahisə davam etdi, rahiblər isə qapıdan çölə çıxıb möhkəm cərgələrə daha da sıxışdılar.

"O keşişi tutun!" deyə bir əsgər yataqxananın küncünə doğru xalatlı və başlıqlı bir silueti göstərərək qışqırdı. Kölgə fırlanıb qaçdı. İki mühafizəçi kolların arasına girərək onları təqib etdi. Şiddətli mübarizənin xırıltısı və iniltisi yarpaqları qamçıladi, budaqları isə qırdı .

Rahib Nikolas xalatlari cırıb mühafizəçinin üzünə dedi: " Biz rahibləri aciz hesab etməyin". O, mühafizəçinin jiletindən tutub onu özünə çəkdi.

"Bizi və monastırımızı tərk edin!"

Tərpənməyən əsgər qaşlarını sərtləşdirdi. "Deyəsən, özünə çox əminsən... silahsız... " bir orduya qarşı kahin?

Nikolay ona baxaraq təbliğ etdi: "Əgər bir ordu bizə qarşı düşərgə salsa, ürəyimiz qorxmaz ; və əgər bizə qarşı müharibə başlasa, buna əmin olacağıq."

"Özünə güvənirsən? Yoxsa axmaqsan?" deyə mühafizəçi soruşdu. "Sözlərin sənə doğru görünə bilər, amma yaxşı məsləhətə qulaq asmalısən." Əsgər Nikolaya tərəf əyildi və rahib üzünü turşutdu. "Əlimi məcbur etmə, keşiş." Nikolas yenə üzünü turşutdu və kişinin qarnına basdığı bıçağın ucuna baxdı . "İçəri gir və bir gün dua etmək üçün yaşa!"

Nikolas ona tövsiyə etdi ki, xalat divarının arxasına çəkilərək: "Tezliklə bu duaları diləyəcəksən, əsgər", - dedi .

“Silahlar hazırdır”, - deyə baş çavuş qışqırdı. Qılınc və uzun bıçaqlar istifadə edirdi. fənər işığında yanıb-söndü. “Sıx sıralar!” Əsgərlər bir nəfər kimi yataqxanaya toplaşdılar Girişdən keçərək rahibləri binaya geri qovdular. Qapıları bağladılar, bundan sonra çavuş onların qarşısına bir sıra mühafizəçilər topladı. Sonra qalan adamları bütün binanın perimetri ətrafında düzdü və çoxsaylı pəncərələrini qorumaq üçün məşəl daşıyan keşikçilərdən ibarət bir divar yaratdı.

Abbeyin ərazisində və katakombə girişinin yerləşdiyi binanın qarşısında təxminən iyirmi əsgər həyətdə məşəllərin arasında qıvrılmışdı. Lazarusu kripto tunellərində tapmaq ümidindən çoxdan əl çəkən onlar axtarışlarını dayandırdılar və kafedralın yuxarı hissələrini yoxlamaq üçün toplaşdılar. Parlaq xəyallar düşərgələri bürüdü, Qrotesk heykəllərinin çoxsaylı sıraları arasından keçdilər. Gənclərin əksəriyyəti Kapitan Bornun Əlahəzrətlərinin Kral Qvardiyasının heyətinə yeni qoşulmuşdular. Onların arasında yaşlı gümüşü saçlı bir əsgər dayanırdı və digərlərindən fərqli olaraq, komandirin diqqəti başqa yerdə idi. Gənc bir qvardiya əlində məşəl tutarkən, yaşlı kişi qıvrılmış kövrək səhifələr yığınınə baxdı. Nəhayət, o, qvardiyaya tərəf dönərək ondan soruşdu: “Bəs bu perqamentlər Şeytan Oğlanın yata

“Bəli, onları çarşafın içində gizlətdik”, - deyə gözətçi cavab verdi. “ Oxuduğunuzu bilmirdim .”

“Bacarıram”, qoca zabit dedi. “Bir az”.

“Bəs onda nə yazılıb?”

Məmur fənərin altında gözlərini qıyaraq kağızları üzündən uzaqlaşdıraraq yerini dəyişdi .

“Görünür, birinci səhifə bir növ tərcüməçi olan həbsdə olan bir ruhani tərəfindən yazılmış bir məktubdur.” O, baxışlarını perqamentin altına dikdi . “İşarəsinə görə özünü Naramsin adlandırır.”

“Bəs digər səhifələrdə nə yazılıb?” gənc kişi soruşdu.

Zabit başını yellədi. “Yazını oxuya bilmirəm. Digər səhifələrin hamısında bir növ xarici yazı var - o vaxtdan bəri heç nə oxumamışam.” Qalan səhifələri də nəzərdən keçirdi. “Və simvollar eyni görünür, amma fərqlidir. Bəlkə də onlar hətta sözlər də deyil.”

Gənc mühafizəçi yaşlı kişinin qulağına əyilərək pıçıldadı: “ Sözləri oxuya bilməməyinin səbəbini bilirəm . Sənə deyirəm ki, bu, şeytanın dilidir!”

Zabit əyilib gözlərini qıydı. Sonra səhifələri tələsik çevirib onu danladı. “Oxuya bilmirsən, amma indi İblisin nişanələrini bildiyini iddia edirsən ?”

Gənc əsgər özünü müdafiə edərək kilsənin damını göstərdi. “Necə ola bilər ki?”

Əgər İblis Oğlan və onun gizli şeytan tilsimləri ilə deyilsə, o uçan ruhları izah edirsən?

Yaxınlıqdakı bir mühafizəçi zabitə iddiasını müdafiə etdi: "O, doğru deyir! Onlar yalnız Cəhənnəm çuxurundan gələn ruhlar ola bilər!"

Tamamilə əsəbiləşən zabit dönüb ondan soruşdu: "Oğlum, heç ruh görmüsənmi?"

"Xeyr," kişi etiraf etdi.

Zabit kişinin qolundan yapışdı. "Heç Cəhənnəmdə olmusan, oğlum?"

Kişi cavab verdi: "Mən... Xeyr. Amma hamı bilir..."

"Bəs orada necə dayanıb mənə Cəhənnəmdən ruhlar gördüyümüzü deyə bilərsən?" Qoca əsgər qolunu buraxdı və yuxarı baxmazdan əvvəl əllərini belinə qoydu. "Mən özüm heç vaxt Ruhlar, Şeytanlar və ya Cəhənnəm Odu kimi şeylər görməmişəm; amma bu adamlar arasında qorxu və yalan yaymağı vərdiş halına gətirməmişəm. Düzünü desəm, heç birimiz burada nələrə şahid olduğumuzu bilmirik."

Qapılar açıldı və əsgərlər dönüb boğulan iki keşikçinin büdrədiyini gördülər. onlara tərəf. Mühafizəçilər əl-ələ verib dizləri üstə çökdülər, nəfəsləri kəsildi. Əsgərlər onları mühasirəyə aldılar və mühafizəçilərin yerə atdığı yerdən yanan məşəllərini xilas etdilər. Əsasən öskürərək mühafizəçilərdən biri onlara katakombaların dərinliyində şiddətli bir yanğın olduğunu bildirdi. Nəfəsini dərib yuxarı baxdı və əlavə etdi: "Düşmən olduğundan artıq görə bilmirik". Məşəl işığının altında əsgərlər qara göz yaşları və hislə örtülmüş yanaqlarından yuvarlanan ağ zolaqlar gördülər.

Gənc adam yenə də qapıya işarə edərək zabitə müraciət etdi: "Bəs cin sehri ilə olmasaydı, alovlanan daş tunelləri necə izah edərdin?"

Şeytan Oğlanın?

Əsgərlər odu axtarmaq üçün zabitin yanından qaçdılar və gənc kişi onların ardınca dönəndə zabit onun qolundan tutdu, az qala ayağından qoparacaqdı. Məşəli ondan alaraq dedi: "Sən alov dalınca qaçarkən mən qaranlıqda dayanmayacağam, oğlan".

"Yanğını axtarmaq istəmirsən?"

Fleqmatik zabit qəhqəhə çəkdi. "Bəlkə də onlara kor və boğucu halda qayıtmaq üçün bir an verə bilərsiniz. Əgər onlardan biri odu tapmaq üçün kifayət qədər nəfəs ala bilsə, o zaman nə edəcəyini düşünməzdi, tüstüdən qaçmazdan əvvəl alovun üstünə çıxmazdı." Qapıya işarə etməzdən əvvəl başını yellədi.

"Amma əgər sizə başqa cür əziyyət verirsə, onlara qoşulun."

Gənc oğlan qapıdan qaçdı. Zabit hələ də iki kişiye tərəf döndü.

yerdə boğularaq. “Bəs sən də qalanlarını izləmək istəmirsən?”

Onlardan biri ayağa qalxmağa çalışdı və cavab verdi: “Biz burada qalırıq”.

“Ağrı sənün bələdçin olanda tələsik öyrənirsən”, - deyə əylənən əsgər dərin bir nəfəs alaraq dedi. “Onda mənə qoşul. Mən su və bol vedrə axtarıram”. Üç kişi abbatlıq quyusunu axtarmaq üçün yeməxanaya tərəf getdilər.

Çavuş yataqxanadan çıxıb sərt addımlarla hamam otağına tərəf getdi. Binanın qarşısına yaxınlaşıb bir neçə əsgərə yaxınlaşanda qışqırdı: “Etiraf etdinizmi?”

Çavuş onların arasına girdi və fənərlər aralanaraq sağ ayağı olmayan, qısa boylu, çirkli, birqollu əsgəri gördü. Ayaqları altında bir

Hıçqırıqla Thateus yerə oturdu, kürəyi hamamın divarına söykəndi. Kişi çevrildi, barmaqlarından qan və tükləri şalvarının üstünə sürtdü. Çavuşa sərt bir səsə cavab verdi. “Onlar hələ də Şeytan Oğlanın yerini açıqlamayıblar. Amma onlar qırılmaq üzrədirlər, cənab.”

Çavuş çəkmələrinin yanında yerdə cırılmış və pəlçikli bir üz örtüyü gördü. Sonra ətrafı nəzərdən keçirdi və digər kişilərdən ayrı dayanan, üzündə narahatlıq ifadəsi olan bir mühafizəçi gördü. Ayaqlarının altında başqa bir eybəcər ruhani oğlan sınıq və demək olar ki, çılpaq uzanmışdı. Migelin nəfəsindəki davamlı duman olmasaydı, oğlan ola bilərdi ki, Kiçik cəsəd. “Sənün işığın,” Çavuş ən yaxın əsgərdən məşəli götürərək əmr etdi. O, Tateyin qarşısında çömbələrək onun Qrotesk görünüşünə baxdı və sonra dedi: “Bizə Lazarusun harada gizləndiyini de, yataqxanaya qayıda bilərsən.” Tateus yalnız ağladı. Baş sanki dik tuta bilməyəcəyi qədər ağır idi, yellənirdi. “Yaxşı,” əsgər ayağa qalxıb dönərək dedi və sonra tək qollu kişiyyə dedi: “Onun görünüşünə heyran olma. O, sadəcə oğlandır və oğlanlar sındırıla bilər”.

Əsgərlər ah çəkib yerlərində tərpendilər, ağrılı və uzanan zamanın çətin anlarını xatırladılar. Qolu itmiş əsgərdən soruşdu: “Kapitan kilsədə qalır?”

“Mən onu görməmişəm”, - deyə kişi cavab verdi. Çavuş mühafizəçilərin arasından yol açaraq tüpürdü: “Tarazlığı tap! Mən etiraf gözləyirəm - ölü oğlanlar yox. Və əl qaldırma. rahib.

Tək qollu əsgər ətrafa baxaraq soruşdu: “Hansı rahib, cənab?”

“O, yoldadır”, - deyə çavuş huşsuz vəziyyətdə olan Migelin yanında dayanaraq cavab verdi. O, keşikçiyə onu örtməyi əmr etdi və kişi qəfildən öz jiletini çıxardı.

Çavuş oğlanı qucaqladı. Təsdiq əlaməti olaraq başını tərpedərək qaranlığa qər q oldu həyət.

Abbatlığın şimal küncündə silahlı əsgərlər kilsənin yan girişində heykəllər sırası kimi keşik çəkirdilər. TİNK! Kiçik bir daş onlardan birinin dəbilqəsindən sıçradı.

Mühafizəçilərlə birlikdə qaranlığa baxdı. TƏS! Daha böyük bir daş başqa bir əsgərin dəbilqəsinə dəydi və onu əydi. İrəli atıldı, qılıncının sapından tutdu, və günahkarı kölgələrdə axtardı.

“Daş atan”, - deyə birinci mühafizəçi pıçıldadı.

“Və mən onu ölçüsünə qədər kiçildəcəyəm”, - deyə ikinci gözətçi silahını buraxaraq mızıldandı və sıralara geri düşmək.

Qəza! Katedralın yuxarı çıxıntısının böyük bir hissəsi sərbəst buraxıldı və partlayan dağıntılar Uçqun sakitləşəndə onlar yerdə uzanıb əzilmiş, heyrətlənmiş və axmaqcasına damın dibinə baxırdılar.

Kapitan Born kilsənin qapılarından içəri girdi. O, fənəri mühafizə olunmayan girişin üstündən keçirdi və yaxınlıqdakı ərazidə toz içində uzanmış əsgərlərini gördü.

inildəyərək, taclarını ovuşduraraq yuxarı baxırdılar. Kişilər ayağa qalxıb dağıntılara səpələnmiş mühafizə postlarına qaçdılar. Eyni anda iki dağınq rahib kilsə qapısından çıxıb boş daşlara dəydi. Born qapıdan uzaqlaşdı və yıxılmış daşların arasına girdi - ən böyüyü asanlıqla bir adamı əzə bilirdi . Klodius və Qrevil onun ardınca getdilər. Kapitan baxışlarını qaldırıb damın geniş bir hissəsinin itdiyini gördü. Nəhayət, əsgərlər sırasına qayıtdı və ən hündür mühafizəçinin qolundan tutaraq ondan soruşdu: "Sənə bu qapıları bağlamağı əmr etmədimmi ?"

— Bağışlayın, kapitan, — əsgər cavab verdi. — Kilsə bizi elə bu an az qala öldürəcəkdə.

Born onu silkələdi. “Lənət olsun kilsə daşlarına! Kardinalı keçməyə icazə verdinizmi?”

"Bəli, cənab. Siz dediniz ki, bu qapılardan heç kim girə bilməz. Kardinal sizin əmrinizlə başqa bir rahibi kömək üçün çağırmaq üçün çıxdı."

Kapitan dişlərini sıxdı və üzünə açıq şəkildə xırıldadı: “Mən belə bir əmr verməmişəm”.

Klodius irəli qaçdı. “Kapitan, adamlarınız Kardinalın yanında səhifələr daşdığına gördülərmi ?”

Born əlini buraxdı. “Rahibə cavab ver.”

"Bəli, çoxlu sayda sənəd."

Qrevil gözlərini sildi, nəhayət, ağılını başından aldı. Kardinal Blasinin qəribə hərəkətlərini düşünərək boynunun arxasını ovuşdurdu. “Sonra rahib gətirmək üçün yataqxanaya getdi ? Kapitan, biz ona kömək edə bilərdik və buna qadir idik .”

"Yataqxanaya getdi?" Born soruşdu.

"Xeyr, cənab. O, şimal Abbey darvazasına tərəf getdi", əsgər qapının istiqamətini göstərərək etiraf etdi. " Dedi ki kimi, o, yaralı görünürdü - köməyə ehtiyacı var idi ".

Born əsgəri sıradan çıxarıb giriş divarına çırpdı. "Qanaxmayan keçi! Serjant rahibləri yataqxanada saxlayır! Abbatlığın divarının xaricindəki yeganə bina..." Kapitan özünü ələ aldı və gözlərini qıyaraq Klodiusa tərəf döndü. Fənər işığında rahib onun üzündən qan axdığını seyr etdi. Born əsgəri buraxdı və başını yellədi. "O, bunu etməyəcək... əlbəttə ki, kardinal deyil."

Qarıya tərəf addımladı və kilsənin içinə qışqırdı: "Hamınız, serjantın komandanlığı altında əraziyə toplaşın!" Yüzlərlə yaş və çirkli əsgər kilsədən çıxanda Born onlardan üçünü çıxardı.

kənara. "Siz kişilər mənimlə birlikdə olacaqsınız. Silahlarınızı hazırlayın." Klodiusa tərəf döndü və barmağını sinəsinə sancdı. "Əgər bu Kardinalı tapmasam..." Born sonra üç əsgərlə birlikdə Abbatlığın şimal darvazasına tərəf qaçdı. Darvazada qısaca dayandı, orada dayanan mühafizəçilərdən soruşdu, fənərini silkələdi və Abbatlıqdan qaçmadan əvvəl bir konsyerji yerə itələdi. Nəhayət, o, yavaş-yavaş addımladı və tövləyə yaxınlaşdıqca nəfəsini dərdi.

Tövlələrin içərisində qorxaq atlar üfürüb tapdalayır, dişlərini gəmirir və bərkidilmiş cilovlardan dartışırdılar. "Kapitan yaxınlaşır", - deyə atları və binaları bərkitməkdən məsul olan bir neçə əsgərdən biri qışqırdı. Kişilər öz mövqelərini tutaraq tövlələrin ətrafında qaçışırdılar və ən böyük əsgər tövlənin girişinin yanında diqqətini cəmlədi.

"Kardinalı həbs edin!" Born əsgərə yaxınlaşaraq qışqırdı.

"Kapitan?" əsgər ondan soruşdu.

"O, burada deyilmi?"

"Xeyr, cənab."

Born dayandı və çaşqınlıqla Abbatlığa baxdı.

"O, artıq yola düşür, kapitan", - deyə əsgər əlavə etdi.

Born fırlandı. "Əlbəttə ki, sən onun sadəcə getməsinə icazə vermədin!" O, tövləyə qaçdı və fənərini ətrafa ötürərək içəri baxdı.

Əsgər onun ardınca getdi. "O, sənin əmr etdiyini kimi rahibi gətirmək üçün Murat kəndinə gedir."

"Mən belə bir əmr verməmişəm, axmaq!" Born anbar dirəyinə vurdu və boş bir mağaraya baxdı. qoşqulu atların sıraları arasındakı boşluq. "Mənimki haradadır?"

Əsgər cavabında tərəddüd etdi. "Əlahəzrətləri... hm... Kardinal iddia etdi ki, sən ... O dedi ki, sən ona öz atını götürməyi əmr etmişən ... bu , daha etibarlı atdır."

Born əsgəri geri itələdi. "Əlbəttə ki, bunu deyə bilər!" O, digər tövlə mühafizəçilərinin üzlərinə baxdı . "Və o, bunu sizin kapitanınızın atı kimi güman etsəydi, doğru olardı !" O, başını yellədi, az qala inamsızlıqla gülümsədi. "Siz ona öz atımı verdiniz?"

"O, Müqəddəs Taxt-Tacın Kardinalıdır, kapitan", - deyə mühafizəçi cavab verdi. "Məgər biz burada Onun Əlahəzrətlərinə kömək etmək üçün deyildikmi ?"

Born dərin bir nəfəs aldı. "Həqiqətən də, mənə necə də unudursan", - deyə başını tərpedərək digər kişilərə tərəf döndü. "Hazır olun, dörd at - ən sürətli və ən yaxşı dincəlmiş". O, dörd nəfəri seçdi. "Təqib edəcəksiniz. Kardinalı və sənədlərini tutun. Hazır olun".

"Özünü minməyə qoyun." Kapitanları gurultu səsləri ilə bağlı əlavə təlimat verərkən kişilər anbarın divarına yaxınlaşdılar və özlərini rahatlamağa başladılar . "Yalnız var."

Bu abbatlıqdan çıxan bir yol. İstəyirəm ki, kiçik olan ikinizin də Murata çatana qədər külək kimi hərəkət edib boş yerə yavaşlayasınız. Bundan sonra geri qayıdıb atlarınızı yalnız kölgə altında gəzdirəcəksiniz, yol kənarlarında və kolluqlarda gizlənən yaralı kardinalı sakitcə axtaracaqsınız." O, iki böyük əsgərin kürəyinə vurdu. "Atların ən yavaşını götürüb sakitcə minəcəksiniz .

kəndə tərəf gedəcəksən və qarşında gedən iki kişini ötüb keçə bilməyəcəksən — nə gözlədiyimi bilirsən . Kardinalın və bütün sənədlərinin mənə qaytarılmasını istəyirəm — hətta ən kiçik barmağına belə zərər dəyməməsi üçün .

"Hə, Kapitan," deyə onlar özlərini toplayıb atlarını hazırlayaraq cavab verdilər. Born dəbilqəsini çıxardı, saçlarını geri yığdı və şəxsi atı sonuncu dəfə bağlandığı boş yerə baxdı. Gözlərində od parıldayaraq yaşlı mühafizəçiyə tərəf döndü.

"Və bu tövlələrdəki bütün atlardan Kardinal sizə yalnız bir atımı - mənimkini - götürüb Muratdan bir keşiş gətirəcəyinə inandırır ?"

Əsgər yanan baxışlardan baxışlarını yayındıraraq cavab verdi: "Bağışlayın, kapitan" . "Kaş bilsəydik..."

"Çöküş!" Born fırlandı və dəbilqəsini əsgərin başına vurdu, onu yerə yıxdı və sonra dəbilqəsini huşsuz kişinin sinəsinə atdı.

"Mən və Kardinal deyiləm! Mən və müqəddəs deyiləm!" Born qışqırdı. "Mən və Tanrı deyiləm! Sənin əmrlərin tək məndən gəlir — yalnız mən!"

Süvari əsgər atını irəli itələdi. "İndi gedəkmi, kapitan?"

"Tələsin!" Born onları irəli apararaq qışqırdı. Dörd atlı tövlədən qaçdı, atlarının gurultulu dırnaqları gecəyə səpələndi.

Sükut içində, zahirən sakit bir Born tövlə dirəyinə söykəndi və göyə baxaraq dairəvi bir ay gördü - və içəridə görünən şəkildə tutulduğu üçün Rahib Qreytin dərisiz üzünün mükəmməl bir bənzərliyini görmədən özünü saxlaya bilmədi .

Born üç əsgəri ilə tövlədən çıxdı. Abbey darvazasına girib kişilərə kafedralın yanındakı mövcud sıralara qoşulmağı əmr edən kimi, bir dəstə əsgər və keşiş onun yanına gəldi: Klodius, Qrevil, hündürboylu serjant və daha yaşlı...

gümüşü saçlı zabit. Born hündür əsgərdən soruşdu. "Mən belə başa düşürəm ki, keşişlərin Yataqxana təhlükəsizdirmi?"

"Budur, kapitan. Və kök rahib mənim himayəmdədir - hamamda ."

Born başını tərpətdi, qoluna şillə vurdu. Qoca zabitə tərəf döndü. "Bəs İblis Oğlanın axtarışı necə olacaq ?"

"Biz bütün tunelləri, kriptoları və sürünən yerləri gəzdik - ondan əsər-əlamət yox idi. Üstəlik, indi tunellərdə od yanır. Abbatlıq quyusunun yanında vedrə yığmışam", - deyə kişi yeməxanaya işarə edərək təklif etdi. "Alovları söndürümmü?"

Kapitan cavab verməzdən əvvəl yerə baxdı. "Xeyr, qoy yandırsın." O, birbaşa zabitə baxdı .

"İstəyirəm ki, katakombalar möhürlənsin və qorunsun. Əgər o, tunellərdə gizlənsə, onda mən..."

"Onu tüstülədirib söndürəcəm." Born barmaqlarını çirtlədi və cənub Abbey darvazasını göstərdi.

"Qalan adamlarınızı götürün və qəbiristanlığı örtün. Hər daşı çevirin. Hər ağacı təmizləyin.

Əgər hələ də onu tutmasanız, onda onun hər hansı bir əlaməti üçün ərazini gizlicə qorumaq üçün kölgələrdə bir neçə gözətçi yerləşdirəcəksiniz. Born dərin bir nəfəs aldı və başını tərpətdi, yalnız özünü təsdiqləmək üçün ucadan dedi: "Tezliklə onu gizlənmək üçün bir yer axtaracaqlar ."

Klodius əsgərin yanına addımladı və boğazını təmizlədi. Zabit sürüşərək cavab verdi. Naramsinin köynəyinin altından kövrək səhifələr rulonunu çıxardı. "Budur, kapitan," deyə rulonu Borna verərək təklif etdi. " Yanğından əvvəl oğlanın yatağında gizlədilmiş bu kağızları tapdıq ." O, işarə barmağını Klodiusla Qrevil arasında keçirdi. "Bu rahiblər onları mənalı, bəlkə də həтта faydalı hesab edirlər."

Born Klodiusa iti bir nəzər saldı. Məşəlini Qrevillə verdi və perqamentləri açaraq zabitə qəbiristanlığı axtarmağa başlamağı əmr etdi. "Mən hamamda olacağam . Əgər onu tutsanız, İblis Oğlanı gətirin."

"Bəli, kapitan." Qoca əsgər tələsik təzim edərək özünü geri çəkdi.

Born serjanta əmr etdi: "Kilsədəki adamları götürün. Onları yataqxanaya gətirin və rütbələrinizi ikiqat artırın".

"Hə." Hündürboylu çavuş başını tərpətdi və yola düşdü.

Greville-in fənəri altında Born Naramsinin məktubuna baxarkən, çavuş yüz əsgəri toplayıb həyətdən keçirdi.

Nəhayət, Klodius danışdı. "Kapitan, əgər xoşunuza gələrsə, sizinlə bir kəlmə də danışmaq istərdik." Born sadəcə başını tərpətdi və oxumağa davam etdi.

Qrevil başını yelləyərək əlavə etdi: "Bu illər ərzində heç vaxt bunu anlamamışdım və heç olmasa şübhələnməli idim ki, Lazarus həqiqətən də sağ qalan Qrotesk — Tanrı Anasıdır!" İvan onu örtülü bir üz altında, katakombaların içində gizlətdi, çünki günəş işığı onu mütləq məhv edərdi. İndi hər şeyi nəzərə alsaq, hər şey tamamilə məntiqlidir. Xəfif əlamətlər hər yerdə idi - bəlkə də biz birlikdə onları görməməzliyə vurmağı seçdik." O, əyildi. və yuxarı, kafedralın damındaki heykəl sıralarına baxdı.

Born Qrevillin əlindən tutdu və Naramsinin son məktubunu oxuyarkən fənəri səhifələrin üzərində qısaca saxladı. Sonra səhifələri tələsik yenidən бүkdü və gözlərini qıyaraq ona baxdı. Klodius. "Sizin abbatlığınızda olduğum müddətdə sən mənim yeganə və əsas diqqətimi yayındıran şeyə çevrildin." Born əlindəki perqament rulonunu dəfələrlə çırpdı, nifrət etməyə başladığı yorucu rahiblərdən daha bir kəlmə eşitməyi düşünərək bunu təkrarladı.

Klodius donub qaldı. "Yalvarıram, kapitan. O perqamentlər çox köhnə və zərifdir." Bəlkə onların təhlükəsizliyini təmin etmək mənə həvalə olunar?" Klodius səhifələri götürdü, amma Born qaşqabağını salaraq onları götürdü. O, onları jiletinin içinə soxdu və daha mülayim bir tonda razılığa gəldi. "İkiniz mənimlə birlikdə hamama gedə və qəzetlər haqqında bildiklərinizi paylaşa bilərsiniz. Lakin, dinləyicilərimin müqabilində hamamda tam köməyinizi gözləyirəm. İblis Oğlanın harada olduğu barədə kök rahibdən etiraf almaq niyyətindəyəm."

Klodius Qrevillə qısaca baxdı və başını tərpətdi. "Və biz sizə kömək edəcəyik, kapitan." "Kök rahib," Born dedi, "yenə də özünü nə adlandırır?" "Delon," Qrevil təklif etdi. "Delon Odino. O, həmçinin baş rahibdir və Qeytstoundan yaxşı xəbərdardır."

Klodius əlavə etdi: "Və axtardığınız Qrotesk — İblis Oğlan — bu ada cavab verir". Lazarusun, Kapitan.

"Odino," Born hamama tərəf gedərkən barmaqlarını hərəkət etdirərək dedi. "İndi mənə bu sənədlər haqqında danış."

Klodius Borna nəyi saxladığını bildirərkən Qrevil yolu işıqlandırdı. "Həmin sənədlər təxminən üç yüz il əvvəl Qrotesk tərəfindən yazılmışdı. İlk dəfə əldə etdiyim məlumatlardan səhifədə, bu Qrotesk Qapı Daşının işarələrini bütövlükdə tərcümə etmişdir. İndi eşidin

Mən, Kapitan — o vaxtdan bəri yüzlərlə Baş Rahib işarələri deşifrə etmək üçün saysız-hesabsız cildlər yığıb . Biz də Baş Rahib olduğumuz kimi, hətta öz cildlərimiz də açıqlanmayan əsərlər toplusunun arasında skriptoriumda yatırdı. Bu Abbatlığın bütün tarixində heç bir rahib işarələri tərcümə etməyib və ya biz də belə topladıq. İndi öyrənirik ki, yüzlərləmizin uğursuz olduğu yerdə tək bir Qrotesk uğur qazanıb. Üstəlik, Lazarus Qroteskdir. Gördüyüm kimi, o, bir neçə dildə oxuya və yazıya bilir. Və sizin adamlarınız onun əlindəki sənədləri tapdılar. Bununla belə , indi əminəm ki, Darvaza Daşındakı işarələr yalnız Qroteskin deşifrə edə biləcəyi bir dildir.

Born dayandı və çevrildi. "Bilirsənmi, mən niyə Əlahəzrətlərinin Kral Qvardiyasının kapitanıyam?" Born öz sualına ağıllı və canlı bir şəkildə cavab verdi. "Mən şeyləri olduğu kimi və ya ola biləcəkləri kimi görürəm , heç vaxt olmadıqları kimi görmürəm." Klodius geri çəkildi və davam edərkən Kapitanın yanağındakı çarığa baxdı . "Sən deyirsən ki, İblis Oğlan Qroteskdir və yalnız Qrotesk işarələri deşifrə edə bilər.

Lakin Kardinalın nə pişik qulaqları, nə də it dişləri var idi və o, öz kağızları ilə həmin daşı idarə etməkdə özünün kifayət qədər bacarıqlı olduğunu sübut etdi. Sözlərinin latınca olduğunu xatırladığımı üçün əminəm ki, ya siz mənim vaxtımı Qrotesklərin uzun hekayələri ilə boşa sərf edirsiniz, ya da bu Kardinal bütün keşişlərin uğursuz olduğu halda işarələri tərcümə edib . Bəs bu nədir?

Qrevil başını yellədi. "Kardinalın səhifələrini gördüm. Onlar sənə əlindəki səhifələr qədər qədim idi , kapitan. Niyə sözlərini bu qədər incə və kövrək vərəqlərə yazıya bilər?" Qrevil Klodiusa tərəf döndü. "Düşünürəm ki, yox. Yuxarı Şura Kardinalı kimi, onun Apokrif Arxivinə maneəsiz girişi var." Klodius başını tərpətdi. "Ola bilsin ki, onun əlindəki tərcümələr də bu Naramsin Ruhansı tərəfindən eyni şəkildə yazılıb?"

Born bükülmüş səhifələri jiletindən çıxardı, onları açaraq soruşdu: "Onda bu səhifələrlə daşı bağlamaq üçün vasitəniz var — hətta Kardinal və onun səhifələri olmadan belə?"

Klodius cavab verdi: "Bəli və yox, kapitan. Bu səhifələrlə Darvazanı bağlamaq üçün imkanım ola bilər ; lakin, şübhələrim doğru olarsa, tərcüməçim kimi xidmət etməsi üçün Qrotesk skvayresi olan Lazarusun yoldaşlarını tələb edəcəyəm. Born səhifələri vərəqlədi, yalnız heroqlif işarələri gördü. Əhval-ruhiyyəsi qaraldı. "Dəqiq olaraq, kapitan," Klodius ləyaqətli çənəsini qaldıraraq Borna qısa bir təbəssümlə müraciət edərək təklif etdi . "Səhifələrdə yalnız işarələr var - tərcümə yoxdur. Davam etməzdən əvvəl Qroteski bizə çatdırmalısınız . Və bunun baş verib-verməyəcəyini görmək qalır."

Born dodağını dişlədi, səhifələri tələsik yenidən bükdü və jiletinin altına qoydu. irəli, Klodiusun xalatından iki ovuc götürüb rahibi özünə tərəf çəkdi. Qrevil geri çəkildi, təəccüblü baxışları Klodiusu və onun hiyləgərliyini danlayan Kapitanın yanan yaşıl gözlərinə zilləndi. "Deyəsən, məni yavaş-yavaş açılan hekayənin hər sözünə qulaq asan bir axmaq tamaşaçı kimi təsvir etməyə can atırsınız!" O, möhkəm yapışdı və daşlaşmış rahibi saqqalına daha da yaxınlaşdırdı, ta ki Klodius tüpürcək damlalarını və hər sözünün isti nəfəsini hiss edənə qədər. "Yoxsa bəlkə də məni səbrim tükənəndə belə, bilərəkdən uzatdığın bir hekayədə acınacaqlı bir personaj kimi qəbul edirsən ! Hansı?" Onu silkələdi.

"Əlbəttə ki, yox!" Klodius ona yalvararaq nəfəsini kəsdi. "Bağışlayın, kapitan. Mən yalnız sizə kömək etmək istəyirəm!"

Rahibin itaətindən məmnun qalan Born onu buraxdı. "Və sən də edəcəksən." Born Qrevil ilə hərəkət planını açıq şəkildə nəzərdən keçirərkən Klodius paltarlarını düzəltdi. "Daşın izləri məndə olduğu üçün indi kök rahibi dindirəcəyəm, İblis Oğlanı tapıb tutacağam və daşı bağlamaq üçün lazım olan sözləri tərcümə etməsini ona tapşıracağam."

Born Klodiusa tərəf döndü və işarə barmağı ilə ona məsləhət verdi: "Bu andan etibarən mənə yalnız bilməli olduğum şeyləri deyəcəksən, bir kəlmə də artıq və bir kəlmə də azaltmayacaqsan - yoxsa sənənin geyimli bir insan olduğunu unutmayacağam. Nə demək istədiyimi başa düşürsən?"

Klodius başını tərpətdi və iki rahib qısaca bir-birinə baxdılar və sonra hamam otağına tərəf qaçan Bornun ardınca tələsdilər. Kapitan binanın içindən gələn Odionun uca səsi altında hamam otağının ön küncündə fırlandı.

"Onlar heç nə bilmirlər, deyirəm! Oğlanları buraxın. Gəlin bura və mənimlə də eyni şeyi edin və Sənin tək yaxşı qolunu qıracağam!"

"Bəsdir," Born hürüdü. Tək qollu əsgər Tateyi buraxdı və irəli qaçdı. Skvayr oğlan divardan aşağı sürüşərkən diqqəti cəlb etdi. Birdən hamamın uzaq küncündən bir neçə mühafizəçi peyda oldu və özlərini hazır kimi təqdim etdilər.

Kapitan əsgəri sorğu-suala tutmazdan əvvəl Tateus və Migelin üzünə baxdı. "Nə? hərəkətlər bunlardır və kimin əmri ilə?"

"Cənab, cin oğlanın harada olduğunu öyrənmək üçün etiraflar toplayırıq."

Born məşəli Qrevildən götürüb əsgərin əlinə verdi. Birdən Odionun səsi binanın daxili qaranlığından yayıldı. "Elə bir şey yoxdur"

Çıxarış! Məni aç, digər qolunu da çıxarım. " Quşayaqlı budunla gənc bir skvayrı döyərək toplaya biləcəyiniz tək şey budur !" Tək qollu əsgər, kapitana əmrlərinin serjantdan gəldiyini bildirərkən Odionun istehza dolu sözlərinə məhəl qoymadan, yalnız gözlərini çevirdi . Born ikisinin arasına açıq-aşkar bir baxış atdı.

Döyülmüş skvayr oğlanları cavab verməzdən əvvəl dedilər: "Onların görünüşünə görə, siz başlanğıcda bildiyiniz qədər az şey bilirsiniz. Amma əgər onları etiraf almaq bəhanəsi ilə öldürmək istəyirsinizsə, mütləq davam edin." O, əvvəlcə Tateyə, sonra isə mühafizəçilərə işarə etdi. "Bəlkə də sizdən əvvəlki hər kəs sizin dəqiq metodlarınızın şahidi olmaq istəyirdi."

"Mən... hmm... onların etiraf etməyə hazır olduqlarını düşünürəm, kapitan", - əsgər etiraf etdi. Born onun üzünə əyilib xırıldadı: "Onda bəlkə də onun harada olduğunu bilmirlər? Sən nə düşünürsən?"

— Hə, kapitan, — deyərək əsgər daha sərt şəkildə diqqətini cəmləyərək cavab verdi.

"Onda bu oğlanları yataqxanaya qaytarın!"

Əsgər məşəl ilə döndü, qısa müddətə Tateyin üzünə əyildi və sonra yenidən ayağa qalxdı. O, oğlanı ayağa qaldırmaq üçün əlinin olmadığını anladı. Qrevil istehza ilə dedi və Klodius ona baxdı. Born əsgərlərə döyülmüş oğlanları yataqxanaya aparmağı əmr etdi. Qalanlarını hamamın girişinin qarşısında yerləşdirdi, sonra tək qollu kişiye pıçıldadı: "Sən mənim məşəlimsən. Etiraf almağın düzgün üsulunu öyrənəcəksən". O, mühafizəçini binaya müşayiət etdi.

Kölgələr qaçdı və zondlama məşəli qırmızıüzlü və çirkli bir Odino gördü, biləkləri hamamın döşəməsinin mərkəzindəki taxta sütuna bağlanmışdı. Born rahibə yaxınlaşdı və ona baxdı. Odionun xalatinin sol qolu cırılmışdı və o, yalnız sağ sandaletini geyinmiş, digər ayağını isə çılpaq qoymuşdu. "Xahiş edirəm, əgər kişilərim sizə kobud davranıblarsa, onları bağışlayın. Təcili vəzifələrin ortasında onlar bəzən ümumi işlərdə səhlənkar olurlar." Odionun çiyinə vurdu. "Səni yataqxanaya qaytarıb təzə paltarlar geyindiriyim anda, sənə pis rəftarına görə məsul olanları ciddi şəkildə cəzalandıracağam."

Odino mızıldandı. "Bəlkə də onları Rahib İvan kimi düzəldə bilərsən?"

Born çənəsini sıxdı və ikisi də gözlərini fənər işığına zillədi. Bağlı rahibin ətrafında fırlanaraq onu diqqətlə yoxladı. Odino kölgələrdən çıxan Klodius və Qrevillə gördü. "Siz axmaq xalatlılar, burada nə edirsiniz?"

"Katakombalara nəzarət etmək lazımdır?" Klodius patrisiyə xas təkəbbürlü baxışlarla burnunun aşağısından aşağı Odinoya baxdı.

Born Odionun üzünə addımladı. "Mənim vəzifələrim və ya problemlərim sənə üzərində deyil. Kaş ki, yox." "Bu abbatlığın kahinlərinə daha çox zərər dəyəcək." O, Klodius və Qrevillə işarə etdi. "Gördünüzümü? Sənə parça qardaşların abbatlıqda sərbəst gəzə bilirlər." Qrevil qollarını çarpazlayıb çiyinlərini çəkərək işarə etdi. Odino kapitana baxdı, çünki onun

Əsgərləri keşisləri və skirləri yataqxanaya həbs edirlər. Born davam edir: “ Bu anda zəncirlərinizi kəsəcəyəm. Amma bunun üçün sizdən kiçik bir sənəd tələb edirəm. Lazarus adlı cavab verən bir skir oğlanı axtarıram. Onun harada olduğunu mənə deyiniz, mən sizi yola salacağam.”
Born əyilib bağlı rahibə pıçıldadı: “Əlahəzrət Qvardiyasının Kapitanı olaraq sizə söz verirəm.”

Odino öz pıçıltısı ilə onu lağa qoydu: “Get atasından harada olduğunu soruş!” O, Bornun saqqalına tüpürdü. Kapitan yumruğunu geri çəkdi, amma qolunu da eyni anda endirdi. Yanağını sildi və əlini yelləyərək Klodius və Qrevillə birlikdə çağırdı. İki rahib yaxınlaşdı və Bornun jiletindəki bükülmüş səhifələri görəndə Klodiusun acgöz gözü kapitan danışarkən onlara zilləndi. “Sizə tək rahiblər dəstəsində bir müddət vaxt verəcəyəm ki, kahin aqlının nəcibliyi qalib gəlsin”. Born onu tutdu.
məşəli mühafizəçidən götürüb Qrevillə verdi və Odionun eşitməsi üçün kifayət qədər ucadan dedi: “Hələ də başında dişləri olduğu halda”. O, üç rahibi qoyub hamamdan çıxdı. Özlərinə.

Klodius Odinoya xoş bir təbəssümlə müraciət etdi: “Aramızda fikir ayrılıqları olub və mən də xahiş edirəm ki, mənə bağlı olasınız”.

“Bağışlayın?” Odino inanmazlıqla soruşdu. “İvanın ölməsi və mənim bu vəzifəyə bağlılığım sənə əlinlədir! Bəs başına gətirdiyin bədbəxt tale necə oldu?”

Lazarus — indi tərklənmiş və məhv olmağa məhkumdurmu? Parçanın qardaşı kimi, xüsusən də yazıq Lazarusa qarşı nə qayğı, nə utanc, nə mərhəmət, nə də mərhəmət varmı?”

Klodius özünü müdafiə etməzdən əvvəl Qrevillə baxdı: “ Sənə həbsini əmr edən kapitan idi .”

— Niyətlərinizdən yaxşı xəbərdaram, — deyərək Odino qışqırdı. — Siz nəzarətçi kimi yerlərinizi qorumaq üçün Kardinalı İvana və mənə qarşı işlədirsiniz.

“Katakombalar!” Klodius çaşqınlıqla mızıldandı. Odino çiyinin üstündən İvanın qaçışını göstərmək üçün istifadə etdiyi tualetə baxdı. “Klodius, səndən yalvarıram. Məsihdəki xidmətçilər və bu Abbeyin qardaşları olaraq, mənə açın - özümü azad etmək üçün mənə şans verin. Bilirsiniz ki, mən də sənə eyni şeyi təklif edərdim.”

Qrevil girişə işarə etdi. “Kapitan çöldədir və mən sənə birlikdə olmaq istəmirəm !”

Klodius razılaşaraq əlavə etdi: “Hazır qaçış yolu yoxdur”.

"Bir vasitə var, Klodius. Sən mənə kömək edə bilərsən, amma bunda iştirak etməmiş kimi görünə bilərsən. Sənə əminlik verə bilərəm ki..."

"Bəsdir," Klodius qışqırdı. "Kapitan Lazarın harada olduğunu etiraf etdikdə sənə azad edəcək. Mən bu abbatlıqdakı hər bir rahibin adından danışaram, çünki mən səndən buna son qoymağı xahiş edirəm."

axmaqlıq.

"Onu tərək etməyimi gözləyirsən?"

"Sən hamımızı, o cümlədən özünü də tərək edirsən! Kapitan İvanı onun üstündən keçdiyinə görə öldürdü. Onun səhvini təkrarlama. İndi mənə Lazarın harada gizləndiyini de!"

Odino, açıq-aşkar məyus halda baxışlarını aşağı saldı. Döşəməyə baxdı və zəifcə gülümsədi. "Bəlkə də düz deyirsən. Əgər bir Allah adamı kimi oğlana zərər vermək niyyətində olmadığına söz versən, səni onun yanına aparacağam."

Qrevil irəli addımladı, amma Klodius onun qolundan yapışdı. "Bizi axmaq hesab edirsən, Odino? Kapitan Lazarus onun nəzarətində olandan sonra səni azad etməyə çox can atır."

Odino hamamın girişinə baxdı və sonra pıçıldadı: "Mən Lazarı tərək edə bilmərəm - Kapitan onu İvan kimi tez öldürəcək. Amma mənə söz ver ki, onu abbatlıqdan çıxaracaqsan və mən sənə harada gizləndiyini deyəcəyəm. Lazarın taleyi sənə əlindədir!"

İki rahib bir-birinə baxdı. Klodius razılaşdı. "Yaxşı, onda. Sözümlü sizə verirəm."

Lazarus abbatlığın ərazisini tərək edəcək. İndi mənə onun harada olduğunu de.

Odino başını tərəkətdi və prinsipsiz rahibə pıçıldadı: "Sən yaxşı adamsan, Klodius. Mən borcunda. Lazarus orada gizlənir..." Qarıya baxdı və sözlərinin qalan hissəsini qəsdən mızıldandı.

— Yenə də, əgər istəsən, — Klodius daha da yaxınlaşaraq dedi. — O haradadır?

Odino kürəyini dirəyə söykədi və yenidən pıçıldadı: "Lazarus gizlənir..." O, ayağının dabanı ilə Klodiusun sinəsinə çırpdı. Keşiş geri uçdu, yerdə yuvarlandı və onun sinəsinə tutdu. Qrevil xırıltılı müəlliminin köməyinə qaçdı.

"Mən Yəhuda İskaryot deyiləm!" Odino mızıldandı. "Mən Lazarı qorumuşam. Onu və atasını heç vaxt, heç kim üçün, xüsusən də əsgərlər və onların kukla keşişləri üçün tərək etməyəcəyəm!"

"Kapitan," Qrevil qışqırdı. "Kapitan!"

Born və adamları qapıdan içəri girib iki rahibi mühasirəyə aldılar. Kapitan Odinoya baxdı, Odin isə yalnız çiyinlərini çəkdi. "Kahin nəcibliyi üçün bu qədər," Born mızıldandı. "Görürəm, içində od olan başqa bir rahib." Qrevillə Klodiusa hamamdan çıxmağa kömək etməyi əmr etdi. Sonra iki nəfərinə Odinin ayaqlarını bağlamağı əmr etdi. Odino onlara təpik vurdu və Kapitan daha çox əsgər çağırdı. Yalnız rahib uğurla bağlandıqdan sonra irəli çıxdı. "Sənə özünü xilas etmək üçün daha bir şans verəcəyəm. İblis Oğlanı harada gizlətmisən?"

"İblis Oğlanı nədir?" Odino soruşdu. "Mən heç vaxt beləsini görməmişəm..."

Born yumruğunu Odinin sinəsinə vurdu. Öskürən keşişə cavab verdi: "Yenə də, İblis Oğlan haradadır?"

"Bütün günlərimdə İblis Oğlanı görməmişəm..."

Odinin çənəsi başqa bir yumruğun zərbəsi altında çatladı. Qan və tüpürcək axdı.

Born qışqırdı: "Yenə də İblis Oğlan?"

"Bağışladım səni, kapitan," Odino istehza ilə dedi. "Qoy Tanrı sənə göstərsin..."

Odino başqa bir zərbənin gücü ilə ikiqat zərbə aldı.

"İblis Oğlan?" Born soruşdu.

Odino başını qaldırdı, zorla gülümsədi və yöndəmsiz şəkildə ona göz vurdu. Bornun qanı qaynadı.

Bundan sonra Odino, əsgər kimi keçirdiyi bütün günlərdən daha çox izah olunmaz dəhşətlər, bağışlanmaz səhvlər və tamamilə axmaqlıqlar yaşayan bir kapitanın qarşısızalmaz qəzəbinə düşər oldu. Lakin, yanğı ağrısı keçdikdən, qan lazım olmayan yerə yığıldıqdan sonra Odino o qədər də narahat olmadı. Gözləri yumulduqdan və artıq növbəti zərbəni təxmin edə bilmədikdən sonra, artıq gözləntilərlə əzab çəkmədi. Qulaqlarındakı cingilti kapitanın qışqırıq səsinə susdurduqdan sonra rahatlıq tapdı. İvan, Lazarus, Migel və Tateylə birlikdə katakombada keçmişinin xoş xatirələrinin parıltısı qabırğalarını çatlatdıqdan sonra gülümsəmək üçün dişlərinə ehtiyac qalmadı. Axı həyat onun üçün gözəl idi.

"Oyan!" Born bağlayıb diz çökmüş rahibin üstünə bir vedrə su atdı. Odino nəfəsini kəsdi və dabanlarına söykəndi.

Qrevil onun yanına qaçdı və qolundan yapışdı. "Odino, Allahın lütfü ilə, kapitana de."

Odino inildəyərək ağırlığını rahibə söykədi. "Mən... mən... Bağışlanma və Son Ayinlər axtarıram. Çox yox. Rahib Nikolası gətir. Xahiş edirəm... etiraf... yalnız ona."

"Artıq keşişlər yoxdur! Mənə etiraf et!" Born vedrəyi atıb divara çırparaq qışqırdı. "Sən yalnız mənimlə danışsən !!"

Klodius hələ də sinəsini tutaraq Borna yaxınlaşdı. "Kapitan, icazə versəniz. Çağırış olarsa, Son Ayinləri yerinə yetirməyə borcluuyq. Bu, bizim ən vacib vəzifəmizdir - Müqəddəsliyi tərəfindən ilahi şəkildə təyin edilmiş və Müqəddəs Taxt-Tacın bu cür əmrləri ilə ciddi şəkildə tətbiq edilən bir qayda. Biz ona seçdiyi bir keşiş tərəfindən son etirafı inkar edə bilmərik." Klodius pıçıldadı: "Xahiş edirəm, onun bu bir xahişini yerinə yetirin və etirafında biz Rahib Nikolasdan Lazarus Qroteskinin harada gizləndiyini öyrənəcəyik. Onun böyükkləri olaraq, bizdə xeyli məlumat var.

inandırma vasitələri.

Mühafizəçilər hamamın girişindən ayrılıb, nəfəsi kəsilməmiş bir əsgər onların yanından keçərkən Born yalnız Klodiusa baxdı. Kişi Bornə yaxınlaşdı, nəfəsini dərdi və dedi: "İcazə versəydim, kapitan. Kilsədə dərhal iştirakınız tələb olunur ."

"Hansı məqsədlə?" Born qaşqabağını sallayaraq soruşdu.

Əsgər ətrafındakı qəribə üzlərə baxdı və sonra Bornun qulağına əyilib yumşaq bir şəkildə dedi: "Bu vacibdir, kapitan".

Born hönkürtü ilə qışqırdı, çevrildi və Klodiusun sinəsinə vurdu. Kapitan ona müraciət edərkən rahib qanayan barmaqlarına baxdı. "Kahinə ayinlərini yerinə yetirməyə icazə ver. Qayıtdığım zaman şeytanın harada olduğunu bilməyi gözləyirəm. Bunu edin." Klodius razılaşıdı və Born ən yaxın keşikçiyə tərəf dönərək Qrevillə işarə etdi. "Onun yataqxanaya aparılmasını təmin edin . O, Son Ayinlər üçün bir rahib gətirməlidir - yalnız Nikolay." O , fənəri götürdü və əsgərin ardınca binadan çıxdı. Klodius dərhal Qrevillə yaxınlaşdı və pıçıldadı: "Qayıtdığın zaman Lazaruslu Nikolaydan yığ."

harada olduğu. Ona aydın şəkildə bildir ki, mən şəxsən onun Qardiens Abbeyindəki qalan günlərini son dərəcə tövbə və alçaq sükutla, əlbəttə ki, Tanrıya amansız hörmətlə başa vurmasını təmin edəcəyəm. İndi mən Kapitanı izləməliyəm — getməliyəm — və Odino keçməmişdən və Qroteskin harada olduğunu əbədi olaraq özü ilə aparmazdan əvvəl tələməliyəm ." Qrevil başını tərپətdi və əsgərlə birlikdə getdi, Klodius isə kölgələrə girərək Bornu uzaqdan izlədi.

Kapitan kafedralın küncünü döndü və əsgər keşişin divarını göstərdi. Orada bir sıra kişilər çəkmələrinin yanında yerdə oturmuş, çılpaq ayaqlarını fənər dairəsinin altında saxlamışdılar.

"Bu, cəmi bir neçə dəqiqə əvvəl baş verdi, kapitan." Əsgər Bornu kilsənin yan girişinə qədər müşayiət etdi və sonra qapını göstərdi. "Gördünüzümü? Orada. Yanan duman çıxır."

Born girişə yaxınlaşdı və astanasından yavaş-yavaş süzülən qara dumana baxdı. və torpağı gizlətdi. Çömbəldi, barmaqlarını yellənən zibilin arasından keçirdi, qəfildən qabarmış barmaq uclarını çəkdi.

Əsgər dedi: "Bəli, kapitan. Və ölüm qoxusu gəlir".

Born dumandan uzaqlaşarkən barmaqlarının qoxusunu hiss etdi. Katedralə nəzər saldı. "Əsgər, istəyirəm ki, yataqxanaya tez get və serjanta xəbər verəsən ki,

Mən onun daha dincəlməmiş adamlarının üçüncü hissəsini Abbatlıq quyusunun yanında toplaşmağa çağırıram.

Vedrelərin yanında yerləşib. Adamlar su çəkəcək, torpaq yığacaq və palçıq vedrələrini qarışdıracaqlar. Mən hər şeyi istəyirəm

Çat və yarıq möhürlənib. Lazım gələrsə, bütün kilsəni basdırın.

"Hə, kapitan." Əsgər başını tərpətdi və qaçdı.

Born fənəri altında ağrıyan barmaqlarının uclarını yoxladı və işgəncəni düşündü. Rahib Qreyt, yəqin ki, əziyyət çəkib. Ayaq səsləri onun diqqətini tələsik yaxınlaşan mühafizəçiyə yönəltdi. Kişi dayandı, nəfəsini dərdi və ona müraciət etdi: "Təcili, kapitan!"

"İndi nə?"

Əsgər kafedralın damını göstərdi. "Heykəllər hərəkət edir!" Born gözlərini ona zillədikdən sonra qısaca yuxarı baxdı. "İcazə verin, onlar ay işığında görünə bilər."

"Mənə göstər," Born cavab verdi. Mühafizəçi Bornu qarşı tərəfə müşayiət edərkən Katedralda kapitan ona xəbərdarlıq etdi: "Və onlar köçməli idilər, yoxsa səni köçürəcəm." "Onlar hərəkət edirlər", - əsgər onu əmin etdi.

Bornun abbatlığa gəlişindən bəri yaşadığı hər qəribə hadisə ilə yanaşı, daha bir dəhşətli kəşf getdikcə pisləşən sürreal hadisələr siyahısına əlavə edilən klişedən başqa bir şey deyildi. "Əmin idim, deyə bilərsiniz."

Rahib Klodius yeməxananın qaranlıq küncünə baxdı, iti gözü Borna zillənmişdi. və mühafizəçilər kilsənin ətrafında dövrə vurarkən. Kapitan kilsənin yuxarı hissələrini yoxlamaq üçün açıq şəkildə toplaşan bir neçə əsgərə qoşuldu. Kişilər yuxarı işarə etdilər və Born ayla düz bir xətt üzrə durdu. Klodius diqqətlərini cəlb edən şeyləri daha yaxşı görmək üçün kolların arasından sürüşdü.

Əlində kitab, çarmıx və mantarlı şüşə ilə Rahib Nikolas yataqxanadan qaçdı. Bəzəkli parça zolağı boynunu eşarp kimi bürüdü, büzməli ucları küləkdə çirpınırdı. Gənc rahib məşəl daşıyan gözətçilərin arasından keçərkən, Qrevil və əsgər müşayiəti Nikolasın arxasınca tələsdilər və ona sərbəst keçid üçün irəli çağırırdılar. Nikolas hamama çatdı və əsgərlərin yanından keçdi, eyni zamanda onlara qışqırdı: "O, keşişdir - Tanrı adamıdır! Kapitanınızı necə..."

Nikolas içəri girib donub qaldı. Əsgər məşəlinin titrəyən işığında hamam dirəyinin dibinə söykənmiş, qanlı və əşyalar yığını tanımadı. Bir rahibin başını sabit tutaraq, qırmızı və şişmiş gözlərinə yaş parça ilə basan diz çökmüş keşikçilərə baxdı. Nikolas qaçdı. Yaralı rahibə baxmazdan əvvəl əşyalarını onun yanına qoydu. "Xeyr," dedi gözləri yaşla dolaraq. "Səhv olub. Bu o deyil." Dönüb baxdı.

yerdə, kədər içində gülərək və ağlayaraq. “Bu...”

Nikolas ən yaxın keşikçinin üstünə tullanıb başını bayraq daşlarına vurdu. Qalan əsgərlər onun üstünə axışib onu uzaqlaşdırdılar. “Nikolas! Xeyr! Vaxt yoxdur!” Odinonun xırıltılı səsi gənc rahibin qəzəbini dərhal yatırdı və o, halsızlaşıb hıçqırdı. Sonra əsgərləri danlamadan əvvəl əşyalarını topladı. “Son ayınlar gizlilik ədəb-ərkanı tələb edir!” Əsgərlər Qrevillə baxdılar, Qrevil də onlara təntənəli şəkildə başını tərپətdi və sonra hamamın girişinə çəkildi. Kişilər Qrevilin yolunu izləyərək binadan çıxdılar.

Odino Nikolaya pıçıldadı: “Yaxın gəl, oğlan. Bilməli olduğun bir şey var .” Gənc rahib qulağını sınımış rahibin dodaqlarına tutdu. Odino danışdıqca Nikolasın gözləri böyüdü. O, uzaqlaşdı, Odinoya baxdı və soruşdu: “Lazar da onlardan biridir ?”

“Dilini saxla,” Odino pıçıldadı, az qala şişmiş gözləri ilə Qrevillə qısaca baxdı və sonra davam etdi. “Səndən bir tapşırıq istəyirəm.” Nikolas diqqətlə qulaq asdı, ara sıra başını yellədi. Odino öskürməyə başladı və başını dirəyə söykədi. “İndi mənə söz ver ki, sən bunu bacaracaqsan, Nikolas.”

Gənc rahib üzündəki göz yaşlarını sildi. “Amma sən öləcəksən! Nə istəsən...”
“Mən artıq ölmüşəm!” Odino sözünü kəsdi. “İndi isə mənə verdiyin vədi yerinə yetir!”
Nikolas dərin bir nəfəs aldı və ah çəkdi: “İstədiyim kimi olsun”.

Keşik titrəyən barmaqları ilə boynuna sərilməmiş bəzəkli parçanı düzəltdi. Yanındakı mübarək yağlı olan bir qabı qaldırmazdan əvvəl onu öpdü. Sonra şüşənin tıxacını açdı və Odinoya baxmaq üçün dayandı. Öskürək arasında rahib Nikolaya təsəlliverici bir təbəssüm göstərməyə çalışdı, baxmayaraq ki, sevimli gənc şagirdini fənər işığında yalnız kölgəli bir kontur kimi görə bilirdi. Buna baxmayaraq, Nikolas müəlliminin jestinin arxasındakı gizli ağrını və qətiyyəti bilirdi. Qabı əydi və baş barmağı ilə Odinonun alnına, dodaqlarına və ürəyinə xaç işarəsini yüngülcə işarələdi . Sonra Müqəddəs Yazılar kitabını açdı.

Odino dua etdi: “Ya Rəbb, keçmişdə Sənə qarşı etdiyim günahlarım üçün məni bağışla.” Etirafına davam edərkən Nikolas onun üzərinə əyildi və Son Ayınlardan Latınca parçalar mızıldandı .

Nəhayət, Nikolas gözlərini açıb Odinoya müraciət etdi: “İsanın adı ilə, sən bağışlanmısan, Delon Odino des Gardiens”.
Odino öskürdü və xırıltılı bir səslə dedi: “Gəlin davam edək, Nikolas”.

Gənc rahib arxasına baxıb, fənəri ilə qapının ağzına doğru əyilmiş maraqlı bir Qrevil gördü. Nikolas gizlicə yağlı qabdan boşaltdı. Metal xaçı qaldırdı, dodağını dişlədi və yanaqlarından yaş axarkən nəfəsini boğdu. Sonra özünü əsasən Odinsonun arxasında gizlətdi və onun üçün açıq olan əli möhkəm tutdu. Nikolas xaçın iti kənarını rahibin barmaqlarının bitişik ətinə sürtdü və güclü bir şəkildə dartaraq dərin bir yara açdı. Birdən Odinsonun barmaqlarından qan axdı və Nikolas isti axını qaba yönəltdi.

Qrevil qaçdı və işığını onların üzərinə tökdü. "Onu açmamalısan, Nikolas!"
"Mən onu açmıram."

Qrevil kolbanı gördü. "Qan çıxarmaq Son Ayınların bir hissəsi deyil. Onu öldürməlisən!"

"Özünə fikir ver, Qrevil! Bu, onun son xahişinin bir hissəsidir."

"Deməli, bu sonuncudur, əgər o, yalnız ölümü arzulayırsa." Qrevil hamamın girişinə çəkilərkən bu gün şahidi olduğu hər şeydən bezmiş halda çiyinlərini çəkdi.

Kolba demək olar ki, dolmuşdu, Nikolas tələsik tıxacı bağladı, bəzəkli parçanı boynundan çıxardı və Odinsonun barmaqlarını bir-birinə möhkəm doladı. Odinsonun ətrafını büküb pıçıldadı: "Bitdi, Rahib".

"Həqiqətən də, ediləcək", - deyə şişmiş gözlü Odino cavab verdi. O, xoş mənzərəyə heyranlıqla baxmış kimi, inadkar bir təbəssümlə başını çevirdi.

"Odino?" Nikolas əlini rahibin çiyinə qoyub onu yavaşca silkələdi.

Odino başını tərpətdi və dəlicəsinə cavab verdi: "O, qəfəsdəki quşdur, İvan. Onu başqa bir dünya gözləyir".

"Odino?" Nikolas onu yenidən silkələdi.

Rahib davam etdi: "Ah, doğrudan da! Lazarus bundan nə edəcəyini bilməyəcək. Mən ona at sürməyi öyrədəcəyəm." O, gülməkdən xırıltılı səslə dedi. Nikolas arxaya söykənib ağladı. Odinsonun üzünə narahat bir ifadə çökdü. "Atlarla nə edəcəyik? Əsgərlər." tövlələri qoruyun.

Ağlayan gənc rahib Odinsonun yanaqlarından öpdü. "Allahla get, dostum".

Odino gülümsəyərək dedi: "O, heç vaxt at görməyib. O, külək kimi uçacaq!"

Nikolas isti şüşəni qucaqlayıb ayağa qalxdı, bağlı Müqəddəs Yazıları bağlı Odinsonun yanında qoydu. Gənc şagird ayağa qalxıb ağladı, indi isə ətrafını, ölüm ayağında olan müəllimi kimi kor idi. O, ağlamadı, çünki Odinsonun fikirləri özü ilə deyil, Lazarla məşğul idi. Odinsonun artıq ondan xəbərsiz olduğu fikri onu narahat etmirdi. O, ağladı, çünki onun ən saf hissəsi Odinsonun yanında ölürdü.

Döyüş buynuzunun kəskin səsi Abbey ərazisinin üzərindən ucaldı. Nikolas üzünü sildi və çevrilib Qrevillin qapıdan çıxdığını gördü, mühafizəçilər isə postlarını tərk edərək silah çağırışına tərəf qaçdılar. Atlı əsgər Qrevilli az qala tapdalayacaqdı və o, büdrəyərək binaya girdi.

Nikolas dərin bir şəkildə əylənərək Odinoya müraciət etdi: "Sənin iradənin yerinə yetsin, dostum".

Qrevil onun yolunu kəsəndə dönüb qarıya tərəf tələsdi. "Rahib, bu kolba ilə hara gedirsən? Hamamdan çıxmağına icazə verə bilmərəm. Zəhmət olmasa, gözləyə bilərsən..."

"Çırt!" Bir kəlmə də demədən yumruğunu Qrevillin çənəsinə vurdu və onu və məşəli divara çırpdı. Gənc rahib binadan qaçaraq qışqırdı:

"Odino bitdi! İvan bitdi! İndi isə mən də bitdim!" Nikolas, onun üçün vacib olan hər şeyi götürərək yataqxanaya tərəf qaçdı: isti kolba, müqəddəs müəlliminin son xatirələri və rahib xalalarının qatlarının altında gizlədilmiş əziz bir cüt ağır, yaxşı tikilmiş çəkmələr. Bu, Odinin son xahişi şərəfinə verdiyi təntənəli vədi möhürləməyə kömək edə bilirdi.

Həyətdə qaçan əsgərlərin siluetləri qəbiristanlıq axtarışlarını yarımçıq qoyaraq cənub abbatlığının darvazasından axışarkən ətrafı atəş xətti bürüdü. Məşəl daşıyan keşikçilər yataqxanadan kilsəyə doğru axışarkən ətrafı atəş xətti bürüdü. Kişilər qışqırır, zirehlər guruldayır və atların dırnaqları amansız çağırış buynuzunun sədaları altında guruldayırdı - artıq monastırda böyük bir döyüş koordinasiyası hökm sürürdü .

Qrevil oyandı, tərpəndi və onun tüstülənən qoluna vurdu. Onun yanında, küncdə Hamamın ağzında, alov sütunu İvanın qaçışında istifadə etdiyi bir yığın paltar bürüdü. O, boğulub binadan çıxdı. Klodius onu tutdu.

"Yanğın şiddətlənir!" Qrevil çənəsinə ovuşduraraq nəfəs aldı. "Nikolas qaçdı."

Klodi qolunu çəkdi. "Fərqi yoxdur! Mənimlə gəl!" İki rahib hamamın qapısının narıncı işığından ayrılıb qaranlığa girdilər, yeməxananın kölgəli tərəfində gizlicə gəzdilər və sonra ardıc kollarının arxasına keçdilər.

kolları araladı və əsgərlərin kafedralın bütün perimetrini əhatə edən qırılmaz cərgələrə toplaşdıqlarını izlədi . Atəşpərəstlər şimal Abbey darvazasından sursat arabaları daşdılar, mühafizə olunan ərazidə sərt əmr qışqırıqları eşidildi .

"Niyə toplaşırlar?"

Klodius Qrevillin sualını qulaqardına vurdu, çiyinə toxundu və abbatlıq divarının dibinə işarə etdi. "Kapitan tumarların üstünə bir daş qoyub - elə orada, o biri tərəfdə." əsgərlər. Görə bilərsinizmi?

Qrevil gözlərini qıyaraq dedi: "Amma sığınacaq yoxdur. Biz tutulacağıq!"

"Əgər həddindən artıq tələssəniz, etməyəcəksiniz."

Qrevil ətrafa fırlandı. "Mən?" deyərək inanmazlıqla soruşdu.

"Özünüzü divarın dibinə söykənsəniz, qaranlıq sənin üçün örtük olar. Əsgərlər yalnız kilsəni qoruyurlar."

Qrevil dərinə nəfəs aldı. "Onları əldə etməyə çalışan sənəni!"

Klodius Qrevillin xalatından bir ovuc qapdı. "Vaxtımız azdır! Gördünüzümü? Oradadır!" O, kilsənin

damını göstərdi. Qrevil başını qaldıraraq yuxulu ilan yuvası kimi qıvrılan yüz daş heykəl gördü. Heykəllər terraslı çıxıntıların hər kənarına toplaşmışdı.

"Aman Tanrım! Onlar hərəkət edirlər", - deyərək Qrevil onun üzərindəki xaç işarəsini işarələyərək qışqırdı.

"Həqiqətən!" Klodius onu silkələdi. "Biz buradan qaçmalıyıq — və o səhifələrlə birlikdə. İndi isə, bu an bizimdir, onları gətirin. Hərəkət edin!"

Qrevil özünü vəzifəli rahibdən uzaqlaşdırdı. "İvanın kapitanın əlindəki taleyini unutmusan ?

Məni bir kağız parçasına görə öldürməyəcəklər!"

"Çox yaxşı," Klodius çənəsini qaldıraraq tüpürdü. Fırlandı və arxadan aşağı düşdü yeməxana, mızıldanaraq. "Onlar üçün bir alıcı tapdığım zaman, heç bir kompensasiya və ya mərhəmət gözləməyin!"

Qrevil onun ardınca qışqırdı: "Kapitan səni bıçağı ilə vuranda mərhəmət və ya Son Ayınlar gözləmə!" Klodius onu əsəbi bir əl ilə yola saldı və qaranlığa qər q oldu. Qrevil dönüb kolları araladı və kilsənin uzaq küncündən məşəl daşıyan zirehli bir at çapdığını gördü. Kapitan Born atı yavaşlatdı və məşəlini yavaş-yavaş keçən arabadan sursat toplayan məşğul əsgərlərin başının üstünə tutdu.

"Mişar və nizə, məni dinləyin," Born kilsəni əhatə edən sıralara qışqırdı. "Siz yerə — uclarınızın altından aşağıda durmalısınız. Silahlarınızı yerə söykəyin və qılınclarınızı aşağı əlinizdə hazırlayın. Uzun bıçaqları olanlar, onları qınından çıxarın və irəli ayağınızın yanından deşin. Mənim nişanımda qılincinizi parıldadın, ucadan qışqırın və dam şeytanlarını silahlarınızın üstünə çəkin. Qvardiya serjantları, əmrimi yerinə yetirin!" Atlı zabitlər Bornun əmrlərini təkrarlayaraq periferiya düzülüşünün dəbilqələrini çağırdılar. Mişkarlılar və nizəçilər qaçdılar.

qılıncılarla irəli çıxdılar və ilk müdafiə xəttini təşkil etdilər.

“Arbaletlər, indi məni dinləyin! Mənim nişanımda silahlarınızı istədiyiniz zaman boşaldacaqsınız.” Diz çökün və boltlarınızı qobuya taxmayın. Onları yanınızda yerə yığın . Bütün boltlarınızı sərf edib qarşınızdakı adamları müdafiə edəcəksiniz. Mühafizə serjantları , əmrimi yerinə yetirin!” Zirehli atlılar dəstəyə təlimat verərkən, bir dalğa arbaletçi silahları ilə pikemləri örtərək irəli çıxdı.

Born, atını böyüyən dəstənin yanından keçirməzdən əvvəl kilsənin damına nəzər saldı . “Oxlar, indi məni eşidin! Özünüzü bərabər şəkildə yerləşdirin. Arbaletçilərin arxasında dik durun və irəli sıraları örtün. Ağızınızı tələsik buraxmaq üçün istifadə edənlər , iki oxdan çox dişləyə bilməzlər. Təchizatçınızı çağırmazdən əvvəl bütün oxlarınızı şeytanlara sərf edin !” Oxçular divarı irəli atıldı və Born atını çevirib qışqırdı: “Təchizatçılar, indi məni eşidin! Arabalarınızdan tez və sabit çıxmalsınız . Aşağı əyilin və əsgərlərinizin ayaqlarına tədarük qoyun , onlara çəkmələrindən yüksək olmayan bir şillə vurun . Mühafizə serjantları, əmrimi yerinə yetirin!”

Kapitan piyada əsgərlərinə təlimatları çatdıranda Qrevil Klodiusun zəif siluetini gördü. O, abbatlıq divarının atəyi boyunca qorxa-qorxa irəliləyirdi . O , Bornun diqqətinin daim dəyişən istiqamətinə uyğun olaraq irəliləyirdi .

Born əlini yuxarı qaldıraraq adamlarını hazırladı. “Arbaletlər, şeytanlara qarşı ilk atəşinizi edin ! Onların arasında bərabər nişan alın. Nizələr və oxlar mənim nişanımdadır!” Born qolunu yelləməzdən əvvəl kilsənin yuxarı çıxıntılarını nəzərdən keçirdi. “Boşaldın!” Katedrali bolt atəşi bürüyüb daş Qrotesklərin üzərindən qığılcımlar püskürərkən Klodius irəli atıldı, daşı çevirdi, kitabları götürdü və yeməxanaya tərəf tələsdi. Arbaletçilər tələsik yenidən doldurarkən, oxçular nizələrə qılınc çalaraq istehza etdilər.

Heykəllər damın kənarına yaxınlaşaraq onları çağıraraq orduya baxırdılar . Görünüşündə iki daş heyvan eyni deyildi. Bütöv ayın altında onların Qrotesk cizgiləri aydın görünürdü. Bəzilərinin başı quş, digərlərinin başı it və ilan idi. Bədənləri müxtəlif heyvanların - qismən aslan, insan və donuzun - qarışığı idi və onların caynaqları, dişləri, dırnaqları və quyruqları var idi. Hər biri bir neçə məxluqun dəhşətli qarışığına bənzəyirdi, lakin bütün unikalılıqlarına baxmayaraq, ortaq bir xüsusiyyəti bölüşürdülər: hər birinin arxasında geniş yayılmış bir cüt membran qanad ası

“Boşaldın!” Başqa bir qığılcım dalğası buraxıldı və başqa bir qığılcım yağışı daş Qroteskləri bürüdü, onları qanadların qıcirtısı, dişlərin qıcirtısı və caynaqların qəzəbinə çevirdi. Abbey ərazisi üzərində qışqırıqlar və nəriltilər yayıldı, onlar bir-birinə qarşı çevrilərək terraslı çıxıntılarda yer uğrunda mübarizə apardılar. Onlar aşağı töküldülər, kilsənin damını təmizlədilər və əsgərlərin üstünə, ay işığında tarlada qranit qarğaların öldürülməsi kimi töküldülər.

“Nizə! Oxlar! Silahlılar!” Born qışqırdı. Lakin sıralar qırıldı, silahlar yerə yığıldı və əsgərlər dağıldı. Cəhənnəmin yayındırılması baş verirdi.

Klodius bükülmüş səhifələrlə yeməxananın kənarında uçdu və Qrevilin yanından keçərək qışqırdı: “Tələs! Geri baxma!” İki rahib dəhşətli hücumun qışqırıqlarından və qışqırıqlarından qaçaraq həyəətə qaçdılar. Klodius hamamın arxasındakı kolların arasına sıçradı və Qrevilli tutdu. “Cənub darvazası qorunmur! Abbatlığın xarici divarını dövrə vurub tövlələrə tərəf gedəcəyik və bir at tutacağıq!” Klodius kolların arasından cırıdayaraq hamamın kölgəli tərəfinə qaçdı.

Qrevil onun ardınca qaçdı, paltar yığınınına çırpıldı və ay işığına yuvarlandı. Yalnız bundan sonra o, İvanın cəsədini, gözləri boş yerə baxdığını gördü. Qrevil ayağa qalxaraq Klodiusun ardınca səsləndi. Klodius dayandı və ona baxdı və Qrevil gördü ki, gözlərinin ağları və üzündəki qorxu ifadəsi. Qrevil donub qaldı. “Dönüb getmə,” Klodius abbatlıq qapısına tərəf çəkilərək tüpürdü. “Səninlə burada görüşəcəyəm.” tövlələr.

Qrevil çiyininin üstündən baxdı və onu gizlicə izləyən böyük bir daş Qrotesk fiqurunu gördü. Qriffin kimi idi, qanadlı aslanın bədəni, nəhəng başı və caynaqları var idi. yırtıcı quş

Qrevil hönkür-hönkür hamamın divarına söykəndi. “Kömək et, Klodius.” Qranit heyvan hamamın qarşısına doğru titrəyən hər addımı ilə irəlilədi. “Allah xatirinə, onu çağır!” Bunun əvəzinə Klodius qaçdı. Qrevil qışqırdı, binanın küncündə qaçdı və çöldən qaynayan tüstüyə boğuldu.

hamamın girişinin parıldayan bir yığını xalatlər onun qaranlıq içini işıqlandırır.

Qrevil mərkəzi dirəyin arxasında gizləndi — qanlı və daim gülümsəyən Odinsonun geniş kürəyinin arxasında kölgələrdə çömbələrək, yerdəki çatdan başqa bir şeyə baxmırdı. Odino, qapıdan içəri girən, qaranlığı axtaran və daş lövhələri caynaqlayan iyrənc şeydən hiyləgər xalətini xilas etmək üçün çox ölü idi.

Klodius təhlükəsizliyə doğru qaçdı və postlarını tərk edən əsgərlərlə toqquşdu. Rahibin əziz səhifələri yerə səpələndi və o, onları öz kürsüsündə yığdı.

Əlləri və dizləri. Sonra qorxudan ağzı geniş açılmış cənub darvazasına tərəf qaçdı, dəhşətli bir qışqırıq səsi həyəti bürüyəcək qədər geniş idi. Uçan bir heykəl yerə yıxılıb onu yerdən qopardı. Bu qorxunluq, kilsənin damından uçan heç bir vəhşiliklə müqayisə olunmaz idi, çünki ilanın cəsədini, keçi başını və bir çox sürünən hörümçəklərin ayaqları kimi ayaqları daşıyırdı. İyrənlik Klodiusu abbatlıq divarından yuxarı qaldırdı və göyə qaldırdı - bütün kəndin boğazındakı davamlı qorxunu eşitməsi üçün kifayət qədər yüksək. Xeyirxah rahibi, toxunulmamış meşələrin dərinliyinə, yalnız göz yaşları izi ilə işarələnmiş ən qaranlıq yerlərə apardı.

və qara səmalardan yağan kövrək səhifələr.

Hələ də abbatlığın içində, kapitan Born və on bir süvari əsgər guruldayaraq abbatlıqdan çıxdılar. Şimal darvazası, açıqlıqdan keçərək Abbey yolu ilə Murat kəndinə doğru qaçdı. "Birlikdə qalın!" Born qışqırdı, "Qılınclar yuxarı, başlar aşağı! Ağacların altında qalın!" Lakin meşədəki hər boşluqda bir qışqırıq atından qoparılan daha bir kişinin ölümünü göstərirdi. Hər zərbə ilə başqa bir at cırılmış daş caynaqları altında əzilir. Həqiqətən də, gecə yerin dərinliklərində gülərək gəzən pis bir Mələyə məxsus idi.

Beləliklə, Kardinal Jan-Fransua Blazi, demək olar ki, unudulmuş Naramsinin Tərcümələr toplusundan yalnız bir neçə kəlmə oxumaqla Müqəddəs Taxt-tacın ən möhkəmləndirilmiş iki abbatlığından birini - Abbaye des Gardiens-i təkbaşına məhv etdi və Əlahəzrətlərinin Kral Qvardiyasının ən bacarıqlı dəstəsini - Kapitan Bornun elit qoşunlarını darmadağın etdi. May milçəklərinin cütləşməsi və ölməsi üçün lazım olan qısa bir anda, tək bir küfr hərəkəti ilə bir nəfərin qisas almaq missiyası dörd yüz əsgərin, keşişin və skirlərin həyatına başa gəldi, eyni zamanda üç Darvaza Daşından ikincisini açdı və Böyük Uçurumun əsas daşı rolunu oynayan Böyük Möhürü daha da zəiflətdi.

Uçulan abbatlığın çox altında — yanan katakombaların çox altında — Cəhənnəmin dərinliklərindən Lüsifaelin serafik gülüşü əks-səda verirdi, çünki bu lənətə gəlmiş hadisə onun ayrılmaz diqqətini layiq idi.

~*~

Lazarus gecə yarısı böyük bir ayın və ulduzlar dənizinin altında qərbə doğru səyahət etdi. Overn əyalətinin qayalı, ram edilməmiş təpələrinə dırmaşdı və onun geniş, kölgəli mənzərəsindən irəlilədi - bütün bunlar onun hissələrinə tanış deyildi. Yol boyu qorxu hücumları ona daxili düşüncələr üçün fasilə verən sakit anlara təslim olduqda, o, bu cür narahat hissələrin əsas səbəbini düşündü.

Sadəcə olaraq, Lazarus yalnız Abbey katakombalarının sərhədlərini - geridə qoyduğu yeraltı dünyanı bilirdi. Tunnel divarları möhkəm dayanırdı, möhkəm və istiqamətləndirici yolları əbədi olaraq dəyişməzdi. Katakombaların qəti proqnozlaşdırılması onu narahat edə biləcək hər hansı bir ani çətinlikləri sakitləşdirirdi və indi həmin yeri və orada birlikdə yaşadığı insanları toplamaq eyni məqsədə xidmət edirdi. Yalnız indi bilirdi ki, onları bir daha görməyəcək - ürəyi sinəsində qranit kimi ağırlaşmışdı.

Lazar yuxularının mexanizmləri və onların daim dəyişən mənzərələri ilə çoxdan tanış idi. Məsələn, əgər onun yuxuları sonsuz bir kabusla çevrilərsə, o, həmişə özünü oyadıb, sadəcə daha xoş və proqnozlaşdırıla bilən bir təqdimat təsəvvür edə bilirdi. Lazar isə tez-tez başqa bir dünya haqqında yuxu görmüşdü.

katakombaları gəzərkən, fəvqəladə yer haqqında öyrəndiyi hər detallı bir yerə yığırdı . Amma heç vaxt bunun indiki kimi gözlənilməz və qaçılmaz bir kabus kimi görünəcəyini düşünmürdü. Nə bələdçi çığırlar, nə də dolama daşlar var idi - qeyri-bərabər və gözlənilməz mənzərə sonsuz istiqamətlərə yayılırdı . Bəlkə də onun narahat hissələrinin kök səbəbi, sadəcə olaraq o andan oyanıb atasının katakomba məşəllərini yenidən yandırmasını istəyən tanış səsinə oyana bilməməsi narahatedici bir düşüncədə bir yerdə gizlənmişdi .

Soyuq və yorğun Lazar bir çox təhlükəli silsilələrin sonuncusuna dırmaşdı. O, onun zirvəsində dayandı Çirkli xalata şərq küləyində bayraq kimi dalğalanırdı. Qaranlıq göz dəliklərindən dərin bir vadiyə, quru və qayalı çay yatağına baxdı. Daşlı dellin o tayında, kiçik bir dağın yamacında və qayanın ətəyində dik bir uçurum ucalırdı.

Lazarus, ağzı ulayan, təsirlənmiş bir üzün — Dağ Ağzının — heyrətamiz bir bənzərliyini kəşf etdi . İvanınkı qədər qəddar bir qətiyyətlə çiyinlərini qaldırdı və dar ağacına məhkum edilmiş qürurlu bir adam kimi silsilədən endi. Kölgəli daş vadisindən keçərək uçuruma doğru getdi, ta ki uçurumun açıq ağzı onu uddu.

[8-ci fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yaradıldı

yalnız həsr olunmuş şəkildə

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~